

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Der er jo ingen, der kan være uenig i, at narkomaner generelt, men selvfølgelig også de narkomaner, som har det værst, har en forfærdelig tilværelse. Men jeg tror, at vi kan gøre det bedre herhjemme. Jeg tror, vi kan forbedre vores behandlingssystem, og jeg tror, at det, som vi her i Folketinget skal koncentrere os meget om i fremtiden og i øvrigt har diskuteret under udmonteringen af satspuljen sidste gang her i efteråret, hvor der nu også igen er sat lidt flere penge af – der har faktisk været sat rimelig mange penge af i de senere år – er, at vi skal kunne gøre efterbehandlingen bedre.

Jeg føler mig overbevist om, at hvis man prøver at sætte det her psykosociale i værk på samme måde, som man har gjort det i Schweiz, hvor man prøver at hjælpe dem med bolig, prøver at hjælpe dem til et arbejde, sørger for at de kommer til lægen osv., så vil vi nå langt videre med vores behandlingsresultater, end vi er nået i dag, for problemet er, at der er tilbagefald alt for mange gange, når behandlingen kun varer måske et halvt år.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg er også overbevist om, at det kan gøres langt bedre, end det bliver gjort i øjeblikket, og egentlig er det jo beskæmmende at høre de to ministre tale om, at nu vil man virkelig sætte ind med psykosocial behandling samtidig med metadon. Det troede jeg faktisk var noget af det, vi havde gjort.

Jeg ved godt, at vi ikke har det, for behandlingen er metadon og smøger og kaffe rundt omkring på ambulatorierne, på behandlingsstederne. Det er jo det, vi hører, det er det, vi ser, og det er det, vi oplever, men det er da egentlig beskæmmende, at der skal gå så lang tid, før man siger: Den behandling, som vi betaler for, må vi nu også sikre, bliver, som vi forventer, at den skal være. Så jeg er helt enig.

Loven vedrørende tvangstilbageholdelse skal også bruges. Den bliver ikke brugt et eneste sted i landet overhovedet i dag, så den skal selvfølgelig bruges.

Vi skal bruge det hele, og det skal gøres bedre og mere kvalificeret. Selvfølgelig skal det det, men vi kommer ikke uden om, at der er denne lille gruppe mennesker tilbage, som er så dybt elendige, og dem kan vi jo lade sejle deres egen sø, så vi holder vores ideologiske faner højt.

Birthe Skaarup (DF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti er imod beslutningsforslaget fra SF om at give hårdt belastede narkomaner lægelig ordineret heroin. Vi ser det som et symptom på manglende evne til at afvænne narkomaner og bestemt ikke som en forfejlet narkopolitik, som nogle hævder. Vi mener som sagt ikke, at løsningen er at give ordineret heroin.

Ydermere mener vi også, at det er at gøre narkomanerne en bjørnetjeneste at lave sådan en handling, ikke alene menneskeligt, men sandelig også samfundsmæssigt, ved at vi lukker øjnene for et problem. Vi må tage fat om nældens rod og ikke legalisere og acceptere, fordi vi får at vide, at heroinforsøg kan løse kriminalitet i forbindelse med stofindtaget.

Da metadonen blev introduceret her i Danmark i 1960'erne, var det med henblik på at hjælpe de hårdest belastede stofmisbrugere, og vi må nu konstatere, at det i dag er den mest benyttede behandlingsform. Foretager vi nu det samme med udlevering af heroin som et led i en behandling, er vi overbeviste om i Dansk Folkeparti, at den vil lide samme skæbne som ved udlevering af metadon, nemlig at udviklingen vil vise, at der sker en udvidelse med en langt, langt større del af stofmisbrugerne, end hensigten faktisk ville være.

Vi mener, at målet skal være afvænnning til stoffrihed, og vi kan udmærket forestille os, hvilke personlige omkostninger det vil give for forældre og familie til narkomaner, såfremt vi blot giver efter, som dette forslag fra SF lægger op til. Vi vil i Dansk Folkeparti ikke være med til at give los på det her område, og jeg vil spørge SF om, hvor afgrænsningen skal være.

Vi har hørt adskillige røster, som advarede imod det, ved den høring, som Rets-, Social- og Sundhedsudvalget afholdt her på Christiansborg sidste efterår.

Problematikken er åbenlys, og det er beskæmmende at være vidne til narkodødsfald, og derfor må den rigtige metode anvendes fra samfundets side, således at både den narkotikamæssige og den kriminelle udvikling kommer under kontrol, og vi tror helt klart på, at der er flere veje ud af narkomanien.

Det er også vigtigt at benytte de tilbud, som har vist sig at være opsigtsvækkende i den forstand, at man har nået så gode resultater af afvænnning og også af tidligere belastede narkomaner, vil jeg sige. Men der er så et problem, og det er, som andre har været inde på, at det skal